

РЕШЕНИЕ

№ 615

гр. София, 07.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав,** в публично заседание на 10.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **10599** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. А. Д. – гражданин на П., ЛНЧ срещу решение № 30-ОК/11.10.2022 г. на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят иска отмяна на решението. Твърди, че ответникът неправилно е приел, че спрямо него не са налице предпоставките за допускане на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Изводите на органа само формално са осъдени доказателствата. Решението е мотивирано с факти по същество, а не от гл.т. на изискванията на чл. 13, ал. 2 ЗУБ. Макар и обстоятелствата вече да са били заявени и обсъдени, това не преклудира възможността отново да се позове а тях при условията на чл. 40, пар. 2 и 3 от Директива 2011/95/ЕС – когато се навеждат нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността за основателност на молбата. Следва да се извърши преценка дали влошаването на състоянието на жалбоподателя би имало значение за нарушаване правото му на личен живот по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ /по други причини от хуманитарен характер/.

Ответникът по жалбата я оспорва и моли съда да я отхвърли. Правилно е преценено, че не са налице предпоставките на чл. 8 и 9 ЗУБ. Налице е произнасяне по всяка една от предпоставките. Обсъдени са всички писмени доказателства. Защитени са в максимална степен интересите на детето.

Прокуратурата на РБ, чрез СГП, счита, че жалбата е основателна и доказана.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка.

Началото на разглежданото производство е поставено с молба от 1.10.2019 г. от жалбоподателя. Към молбата са представени нови писмени доказателства, изброени в обжалвания акт.

Установява се, че жалбоподателят е роден на 1.10.1985 г. в [населено място], П., гражданин на П., мюсюлманин-сунит, семейно положение – неженен, етническа принадлежност - пенджабец. Молбата е последваща по смисъла на §1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

По първата молба е постановено решение № 768/19.2.2016 г., влязло в сила на 22.12.2016 г. Подадени са още четири последващи молби. И четирите са отхвърлени. Последната от тези четири молби е с вх. № КП-4460/3.10.2022 г., мотивирана от драстично влошаване неговото състояние след приключване производството по предходната молба. Предходната молба пък – с вх. № РД 09-1599/17.11.2020 г. е мотивирана с това, че жалбоподателят е загубил крака си, чакайки автобус на спирка. Докато чака, две лица са поискали от него цигара и едното го е напръскало със спрей и го е ограбил. След това не знае какво се е случило.

С разглежданата в настоящото производство молба рег. № 14633/1.10.2024 г. се посочва, че живее в Българи от 2014 г.; създал е семейство, има съпруга и дете на 2 г., за които следва да се грижи. Няма достъп до здравната система, а състоянието на крака му се влошава. Не може да се върне в страната по произход.

Предоставена му е възможност, с писмо от 1.10.2024 г. да представи допълнителни доказателства в подкрепа на изложеното от него, но такива той не е представил.

С обжалваното в настоящото производство решение е отказано допускането на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Административният орган е приел, че не се установява наличието на нови факти, които да допуснат последващата молба. С нея не се цел предоставяне на убежище, а уреждане на семейни отношения на чужденеца, нелегално пребиваващ на българска територия, което не попада в предметния обхват на ЗУБ. Съществува възможност, като сключил брак с български гражданин и баща на друг такъв, да поиска да му бъде предоставена виза по реда на ЗЧРБ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна

следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на закона. Съгласно чл. 76а ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), предвиждащ, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуването се прекратява, когато чужденецът:.....4. е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход;

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

Жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановени са две предходни, влезли в сила решения.

На следващо място, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 76а ЗУБ, вр. чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, за да се приеме, че молбата е недопустима.

Видно от молбата от 1.10.2024 г. /л. 29/ жалбоподателят отново излага обстоятелства, които вече са разглеждани в предходни производства, приключили с влязъл в сила акт, а именно – претърпения от него инцидент, довел до ампутирание на крака му, както и това, че е създал семейство – има жена и дете. Към молбата не е приложил нови доказателства.

На жалбоподателя е изпратено съобщение да представи такива. Но, не се установява да са представени от жалбоподателя, въпреки предоставената му възможност, документи, от които да може да се направи извод в насока на допустимост на последващата му молба. Твърденията и личното положение на жалбоподателя не обуславят извод за допускане на последваща молба. Личното му положение, вкл. и семейно и здравно, многократно е било обсъждано в предходните актове, вкл. и в процесния, оспорен в това производство.

В този смисъл и последното решение - № 390/24.1.2023 г., постановено по адм.д. № 10756/2022 г. на АССГ, с което е разгледана жалба срещу решение № 42-Ок/20.10.2022 г., постановено по последваща молба вх. № КП-4460/3.10.2022 г.

Предвид изложеното съдът намира, че не се установяват нито нови обстоятелства, нито е налице изискването тези нови обстоятелства да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя в държавата му по произход. Неоснователно е твърдението в жалбата, че в случая следва да се вземат предвид нови елементи на вече въведени факти от предходни молби. Видно от преписката не може да се направи извод в тази насока. Оттук и не би могло да се постави въпрос за приложението на чл. 9, ал. 8 ЗУБ – така, както се твърди в жалбата.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена; не се установи незаконосъобразност по смисъла на чл.146 АПК на обжалваното решение.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Д. – гражданин на П., ЛНЧ срещу решение № 30-ОК/11.10.2022 г. на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението НЕ подлежи на обжалване.